

บทความวิจัย (Research Article)

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ
ของเดวิส เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Development of a Learning Activity Package by using Davis' Model for
Waste Material Craft of Primary 5 (Grade 5) Students

นิธิวดี ธาดทองคำ¹, พรภิรมย์ หลงทรัพย์², รสริน เจริมไธสง³

Nithiwadee Thadthongkam¹, Pornpirom Lhongsap², Rossarin Jermtaisong³

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี^{1,2,3}

Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Pathum Thani^{1,2,3}

Received: November 3, 2023 Revised: January 4, 2024, Accepted: January 4, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ 2) เพื่อพัฒนาและทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส 3) เพื่อหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 4) เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 5) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ 6) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) และสถิติทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาชุดกิจกรรม ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 เรื่อง คือ ทักษะพื้นฐานงานประดิษฐ์ การประดิษฐ์ของใช้และการประดิษฐ์ของตกแต่ง 2) ชุดกิจกรรม ประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง คู่มือครู บทบาทครู คู่มือนักเรียน สารสำคัญ จุดประสงค์ ใ้ความรูู้ ้ใบงาน แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน 3) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.65/84.75 ตามเกณฑ์ 80/80 4) ทักษะปฏิบัติของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียน และ 5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

² Corresponding author, Tel. 0818045695, Email: pornpirom_L@mutt.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to study 1) Basic information and needs for the development of a learning activity package for waste materials craft, 2) to develop and experiment with a learning activity package by using Davis' Model, 3) to find the quality of the learning activity package according to the performance criteria of 80/80, 4) to compare the performance skills of primary 5 (grade 5) students before and after learning by using learning activity package, and 5) to compare learning achievement of primary 5 students before and after learning by using learning activity package. The samples in this study were 42 students in Primary 5 of Pongploy Anusorn School, studying in the second semester of the 2022 academic year, by using cluster random sampling. The research instrument were: 1) A questionnaire, 2) Interview form, 4) A learning activity package, 5) A performance assessment form, and 6) A Learning achievement Test. The data were analyzed by using mean, standard deviation, efficiency (E1/E2), and t-test. The research results showed that: 1) the basic information and needs for the development of the learning activity package The researcher has developed a package of learning activities in the amount of 3 topics; they are The Basic Craft Skills, the Invention of products, and the Invention of Decorations. 2) In each topic consists of an Introduction, clarification, teacher's guides, teacher's role, student's guide, subject matter, objective, knowledge sheet, work sheet, Pre-test, and Post-test. 3) The efficiency of the learning activity package was 81.65/84.75 according to the 80/80 criterion. 4) The performance skills of Primary 5 students after learning management by using a learning activity package higher than before. 5) The learning achievement after learning by using a learning activity package was higher than before at the statistical significance at the level of .01.

Key words: Learning Activity Package, Davis' Model, Learning Achievement.

บทนำ

การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาประเทศ เป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป้าหมายของการพัฒนาประเทศให้สามารถเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับอารยประเทศทั้งหลายนั้นอยู่ที่การพัฒนาคนในประเทศให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งการศึกษามีส่วนสำคัญมากในการพัฒนาคนโดยเฉพาะในยุคปัจจุบัน ในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ทั้งด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้แนวคิด ค่านิยม ตลอดจนวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม รูปแบบการจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ทันกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคม โดยจัดการศึกษาต้องจัดแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการสร้างนวัตกรรมหรือผลิตผลตามความสนใจ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยสนับสนุนในการสร้างความรู้ (ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน, 2559) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดหมายพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดย

มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) การจัดการกระบวนการเรียนรู้การงานอาชีพ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานในการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตมาประยุกต์ใช้ในการทำงานอย่างมีความคิด สร้างสรรค์และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงานและมีเจตคติที่ดี ต่อการประกอบอาชีพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพให้ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องคำนึงถึง คุณลักษณะการสอนที่ดีและเทคนิคการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาร่วมด้วย พร้อมทั้งการพัฒนาผู้เรียนใน ด้านทักษะ กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับความสนใจ สภาพชีวิตจริงของผู้เรียนและให้ โอกาสเท่าเทียมกันที่จะได้รับการพัฒนาตนเองตามความสามารถเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่าง มีเหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์เน้นกระบวนการกลุ่มและจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงควบคู่ทฤษฎีจาก การวิเคราะห์สภาพการศึกษาในปัจจุบันพบว่าการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้งานอาชีพ ยังมี ความจำเป็นในเรื่องที่ต้องเร่งพัฒนา เกี่ยวกับครูผู้สอนขาดยังประสบการณ์ ขาดสื่อและนวัตกรรมการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูยังใช้วิธีการสอนแบบบรรยายมากกว่าการสอน แบบให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะ มีประสบการณ์ตรงและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนงานวิจัยและองค์ความรู้ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยพบว่า การจัดการเรียน การสอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ ลงมือกระทำตัดสินใจ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและ กัน ซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อที่ผู้สอนพัฒนาขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่นักเรียนสามารถนำมาศึกษาเอง เป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ชุดกิจกรรมแต่ละชุดประกอบด้วย เนื้อหา สื่อ และกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนสามารถนำมาใช้ได้ด้วยตนเอง โดยมีการค้นพบว่า แนวคิดที่เกี่ยวกับทฤษฎี ทักษะปฏิบัติของเดวิสมีความเหมาะสมและสามารถช่วยครูในการพัฒนาการเรียนการสอนทางด้านการงาน และอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาและสภาพปัญหาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้ามา ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพ มีความประสงค์จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัติของเดวิส เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อช่วย เสริมสร้างทักษะปฏิบัติและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษ วัสดุเหลือใช้
2. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวิส
3. เพื่อหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้

5. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้

สมมติฐานของการวิจัย

1. คุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ มีทักษะปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ โดยจัดไว้เป็นชุด ๆ ในแต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน คำชี้แจงสำหรับนักเรียน สาระสำคัญ ใบความรู้ แบบทดสอบและแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 3 ชุด ได้แก่

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ทักษะพื้นฐานงานประดิษฐ์

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การประดิษฐ์ของใช้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การประดิษฐ์ของตกแต่ง

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส คือ การสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติจากทักษะย่อย ๆ แล้วเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็ว โดยมีกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ผู้สอนสาธิตให้ผู้เรียนดูก่อน โดยต้องกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต

2.2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนเห็นภาพรวมของการกระทำแล้ว ผู้สอนแบ่งเป็นทักษะย่อยและสาธิตส่วนย่อย ๆ ให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปอย่างช้า ๆ

2.3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยด้วยตนเอง ผู้สอนคอยให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขจนปฏิบัติได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งครบทุกส่วน

2.4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือ สั้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

2.5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้งจนสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างที่ชำนาญ

3. ทักษะปฏิบัติ หมายถึง ทักษะของผู้เรียนที่เรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการงานอาชีพ ที่จัดโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พัฒนาโดยผู้วิจัย มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ใช้แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว (The One-Group Pretest-Posttest Design) มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. R1 การวิจัย (Research) เป็นการศึกษาหาความต้องการเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ศึกษาความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 151 คน และสัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพจำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

2. D1 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development) เป็นการออกแบบและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ เครื่องมือที่ใช้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้ KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

3. R2 การนำไปใช้ (Implementation) เป็นการทดลองใช้และหาคุณภาพของชุดกิจกรรมใช้แผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อนกับหลังการทดลอง (The One-Group Pretest-Posttest Design) เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ก่อนกับหลังเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดำเนินการสอน 12 ชั่วโมง เนื้อหาที่สอนคือเนื้อหาสาระการเรียนรู้การงานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง งานประดิษฐ์ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ จำนวน 3 เรื่อง 2) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบประเมินวัดทักษะปฏิบัติ

4. D2 การพัฒนาและประเมินผล (Development and Evaluation) เป็นการประเมินและปรับปรุงชุดกิจกรรมการเรียนรู้และวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำผลที่ได้จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มาหาค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ได้เท่ากับ 81.65/84.75 นำแบบประเมินทักษะปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ไปทดลองใช้จริงนำผลคะแนนที่ได้ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ค่าความแตกต่างโดยการทดสอบทางสถิติค่า t-test Dependent โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากที่ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้จริง ได้มีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาและภาพประกอบพร้อมอธิบายการทำในทุกขั้นตอนแต่ละชุดกิจกรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์ จากเศษวัสดุเหลือใช้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวิส ศึกษาความต้องการโดยการสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 161 คน พบว่า นักเรียนต้องการลงมือปฏิบัติจริง จัดกิจกรรมแบบกลุ่ม โดยให้ ครูผู้สอนเป็นผู้สาธิตก่อนการปฏิบัติและเป็นผู้ควบคุมดูแล ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนลงมือปฏิบัติ ใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจ ผู้เรียนสามารถศึกษาและนำไปฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง และสัมภาษณ์ครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 3 คน พบว่า การนำชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นทางเลือกหนึ่งที่ให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง การเลือกเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรเน้นกระบวนการกลุ่ม ให้นักเรียนคิดและออกแบบด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้ คำแนะนำ สื่อที่นำมาใช้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน

2. ผลการพัฒนาและทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ผู้วิจัยได้ออกแบบและดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการหาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนี ความสอดคล้อง เท่ากับ 1 จากนั้นนำไปทดลองใช้ โดยนำไปทดสอบแบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คนนำผลสัมฤทธิ์ ไปหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.55/86.10 ดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดสอบภาคสนามจำนวน 30 คน นำผลสัมฤทธิ์ไปหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.15/87.15 ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข ได้ชุดกิจกรรมการ เรียนรู้ จำนวน 3 เรื่อง คือ 1) ทักษะพื้นฐานงานประดิษฐ์ 2) การประดิษฐ์ของใช้ และ 3) การประดิษฐ์ของ ตกแต่ง แต่ละชุดประกอบด้วย ชื่อกิจกรรมคำนำ คำชี้แจง คู่มือครู บทบาทครู คู่มือนักเรียน สารสำคัญ/ จุดประสงค์ ใบความรู้/ใบงาน แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 42 คน จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้ระยะเวลา 12 ชั่วโมง พบว่า นักเรียนให้ความสนใจศึกษาจากการสาธิต ของครูและกระตือรือร้นในการลงมือทำและฝึกปฏิบัติจนเกิดเป็นทักษะที่สมบูรณ์

3. เพื่อหาคุณภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ พบว่า ชุดกิจกรรมการ เรียนรู้เป็นสื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะและสามารถพัฒนาตนเองได้ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ได้ค่าประสิทธิภาพ 81.65/84.75

4 ทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ อยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณา การประเมินทักษะ ปฏิบัติรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการทำงาน การปฏิบัติกรลงมือปฏิบัติในการประดิษฐ์ การเตรียมวัสดุ และอุปกรณ์ การปฏิบัติทักษะย่อยตามลำดับขั้นตอนและการนำเทคนิคไปใช้อย่างคล่องแคล่ว อยู่ในระดับดี ตามลำดับ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการลงมือปฏิบัติจริง โดยให้ครูเป็นผู้สาธิตและผู้ควบคุมดูแล ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนลงมือปฏิบัติสอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส (1971 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556) ที่มีแนวคิดที่ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ ได้ก่อนแล้วเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพมีความคิดเห็นว่าชุดกิจกรรมควรมีความน่าสนใจ นักเรียนสามารถนำมาศึกษาได้ด้วยตนเองนอกเวลาเรียน และมีการนำเนื้อหาของงานประดิษฐ์มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนมีความสนใจเนื้อหาและการลงมือปฏิบัติที่มากขึ้นจากหน่วยการเรียนรู้เรื่อง งานประดิษฐ์ หนังสือเรียนการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอน ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับโดยจัดไว้เป็นชุด ๆ แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาและทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัย สอบถามความต้องการจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สัมภาษณ์ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนตามขั้นตอน ทั้งแบบกลุ่มย่อย แบบภาคสนาม นำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 จำนวน 42 คน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นคู่มือที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสที่มี 5 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ นักเรียนสามารถนำมาศึกษาได้นอกเวลาเรียนและฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ตัวอย่างงานประดิษฐ์ช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ สุนัขชา ศุภธรรมวิทย์ (2556) ได้พัฒนารูปแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแท็บเล็ตตามหลักการเรียนรู้ด้วยสำหรับเป็นทางเพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์นักเรียนระดับประถมศึกษา โดยผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) สื่อการสอน 2) ผู้สอน 3) ผู้เรียน 4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 5) การวัดประเมินผล มีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียนด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย 2) ชี้นำกำหนดกระบวนการเรียนรู้ 3) ชี้นำสร้างความรู้ที่แปลกใหม่ 4) แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และ 5) ชี้นำสรุปความรู้

3. การหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะและสามารถพัฒนาตนเองได้ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ได้ค่าประสิทธิภาพ 81.65/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ สอดคล้องกับ นภัสชนันท์พร

สันติวิสุธา (2559) ได้ทำการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การห่อขนมไทยภูมิปัญญาในท้องถิ่น สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแหลมสุวรรณาราม (วัฒนรรมวิทยา) สังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร การศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การห่อขนมไทยภูมิปัญญาในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 82.92/84.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

4. ทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ อยู่ในระดับดี จากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ศึกษาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส ตามที่ เดวิส (1971, อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556) กล่าวว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย เหล่านี้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดี และรวดเร็วขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ มีทั้งหมด 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นสาธิตทักษะเป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้ดูการปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนจบ โดยครูเป็นผู้สาธิตงานประดิษฐ์แต่ละชั้นอย่างช้า ๆ และเป็นธรรมชาติ แนะนำให้นักเรียนสังเกตในชั้นตอนที่ครูสาธิตและจุดที่ควรสนใจ ชั้นที่ 2 ชั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อนักเรียนได้เห็นขั้นตอนทั้งหมดแล้ว ครูจะแบ่งออกเป็นทักษะย่อยสาธิตและให้นักเรียนสังเกตพร้อมทั้งทำตามอย่างช้า ๆ ชั้นที่ 3 ชั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย นักเรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ เมื่อนักเรียนปฏิบัติทักษะย่อยได้แล้ว ครูสาธิตทักษะย่อยส่วนอื่น ๆ และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยจนได้ ทำจนครบทุกส่วน ชั้นตอนนี้จะเป็นการให้นักเรียนปฏิบัติงานประดิษฐ์ทีละขั้นตอนและฝึกปฏิบัติจนทำได้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา ชั้นที่ 4 ชั้นให้เทคนิควิธีการ ชั้นตอนนี้เมื่อนักเรียนลงมือปฏิบัติงานได้แล้ว ครูจะให้เทคนิควิธีการที่ช่วยให้งานประดิษฐ์สวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น และชั้นที่ 5 ชั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์เป็นขั้นที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการลงมือประดิษฐ์ เกิดความมั่นใจในการทำงานและฝึกให้นักเรียนทำชิ้นงานนั้นซ้ำๆ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนจนคล่องแคล่วและชำนาญ เมื่อนักเรียนสามารถประดิษฐ์ชิ้นงานเป็นของตนเองได้แล้ว ยังสามารถนำทักษะที่ได้ไปพัฒนาต่อเป็นชิ้นงานอื่นๆ ที่หลากหลาย สอดคล้องกับสมปรารถนา ทองนาค (2558) ทำการเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอลของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับกียรติกร ชัดวงษ์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ เรื่องขนมไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางบวก อยู่ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 83.56 และค่าเฉลี่ยรวม 10.03 ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาหลายท่านที่ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหรือการลงมือกระทำ เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ นักการศึกษาที่มีชื่อเสียง ที่มีความเชื่อ ปราชญ์การศึกษาคือ จอห์น ดิวอี้ เป็นผู้แนะนำปราชญ์ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด จึงมีวิธีที่แพร่หลายและนำมาใช้ในการจัดการศึกษาคือ “Learning by doing” หรือการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้ สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ เพราะการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและลงมือปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนตามทักษะปฏิบัติของเดวิสทั้ง 5 ขั้นตอน นักเรียนเข้าใจในการประดิษฐ์แต่ละขั้นตอนมากขึ้น จากการ

สังเกต ลงมือปฏิบัติไปที่ทักษะ และฝึกฝนจนกลายเป็นความชำนาญ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับณเอก อึ้งเสื่อ (2555) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การประดิษฐ์ใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องงานประดิษฐ์ใบตองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ชุด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับนภัสชนันท์พร สันติวิสุธา (2559) ได้ทำการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การห่อขนมไทยภูมิปัญญาในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแหลมสุวรรณาราม(วัฒนรวมวิทยา)สังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการห่อขนมไทยภูมิปัญญาในท้องถิ่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส คือ ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้ 1) ทักษะพื้นฐานงานประดิษฐ์ 2) การประดิษฐ์ของใช้ และ3) การประดิษฐ์ของตกแต่ง ในแต่ละชุดกิจกรรมผู้สอนได้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 5 ขั้น คือ 1. ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2. ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3. ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4. ขั้นให้เทคนิควิธีการ และ5. ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๑ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ไปปรับใช้ในหน่วยการเรียนรู้อื่น เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง งานประดิษฐ์จากเศษวัสดุเหลือใช้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ก่อนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือครูในชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านเนื้อหา การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในงานประดิษฐ์ให้เพียงพอ อาจมีการปฏิบัติ

ชิ้นงานก่อนเพื่อที่จะได้แนะนำนักเรียนได้ถูกต้อง ในชั้นสาธิตทักษะ ผู้สอนอาจต้องสาธิตไปอย่างช้า ๆ ให้คำแนะนำในแต่ละทักษะย่อยเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้และลงมือปฏิบัติได้เองในขั้นต่อไป ในการฝึกประดิษฐ์งานช้า ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญ ครูต้องฝึกความประหยัดและมีวินัย ให้นักเรียนใช้วัสดุอย่างคุ้มค่า ไม่ทิ้งขว้างหรือใช้อย่างสิ้นเปลือง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ในเนื้อหาและระดับชั้นอื่น ๆ เช่น งานประดิษฐ์ใบตอง การเย็บปักถักร้อย ทักษะด้านนาฏศิลป์ เป็นต้น และควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์เพื่อให้สะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าจากผู้สนใจ

เอกสารอ้างอิง

- กิตติกร ชติวงศ์. (2557). การใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์เรื่องขนมไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนันทชาติ เกรตสกูล จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ณเอก อึ้งเสื่อ. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง งานประดิษฐ์ใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา,ชลบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภัสชนันท์พร สันติวิสุธา.(2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การห่อขนมไทยภูมิปัญญาในท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนเทศบาลวัดแหลมสุวรรณาราม (วัฒนรวมวิทยา) สังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บุญแก้ว ควรหาเวช. (2545). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา. นนทบุรี: SR printing.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2559). การศึกษาไทย 4.0 ปรัชญาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลผลิตภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุนัชชา ศุภธรรมวงศ์. (2556). การพัฒนาชุดรูปแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแท็บเล็ตตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมปรารถนา ทองนาค. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.